

Dz.U. 1989 Nr 6 poz. 32**USTAWA****z dnia 15 lutego 1989 r.
o Funduszu Rozwoju Eksportu.****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.**

1. Tworzy się Fundusz Rozwoju Eksportu, zwany dalej „Funduszem”.
2. Zadaniem Funduszu jest wspomaganie finansowe podmiotów gospodarczych podejmujących przedsięwzięcia służące proeksportowej restrukturyzacji produkcji, a także poprawa efektywności produkcji eksportowej.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) podmioty gospodarcze - podmioty prowadzące działalność gospodarczą na podstawie ustawy o działalności gospodarczej,
- 2) środki centralne - środki dewizowe będące w dyspozycji naczelnych lub centralnych organów administracji państwowej,
- 3) koszt importu - cenę towaru, do której wlicza się wydatki z tytułu transportu, ubezpieczenia oraz inne koszty dewizowe za granicą, przeliczoną na złote według obowiązującego kursu waluty obcej, powiększoną o cło, podatek obrotowy oraz marżę jednostki handlu zagranicznego,
- 4) cena krajowa - cenę, po jakiej podmiot gospodarczy prowadzący działalność w handlu zagranicznym sprzedaje towar importowany odbiorcy krajowemu.

Rozdział 2**Dochody Funduszu****Art. 3.**

Dochodami Funduszu są:

- 1) wpływy z cła przywozowego w handlowym obrocie towarowym z zagranicą,
- 2) wpływy stanowiące różnice między cenami krajowymi towarów, których import został sfinansowany ze środków centralnych, a kosztem importu,
- 3) wpływy uzyskiwane ze sprzedaży środków centralnych na przetargach walutowych, w wysokości określonej zgodnie z przepisem art. 6,
- 4) dywidendy należne Skarbowi Państwa z tytułu udziału w spółkach prowadzących działalność w handlu zagranicznym,
- 5) wpływy ze sprzedaży udziałów Skarbu Państwa w spółkach prowadzących działalność w handlu zagranicznym,
- 6) wpływy będące różnicami między cenami uzyskiwanymi ze sprzedaży w przetargach, organizowanych na podstawie odrębnych przepisów, towarów importowanych w ramach zobowiązań międzynarodowych a kosztem importu tych towarów,
- 7) inne wpływy w walucie polskiej lub obcej.

Art. 4.

Kwoty stanowiące wpływy, o których mowa w art. 3 pkt 1, urzędy celne przekazują na rachunek funduszu.

Art. 5.

1. Kwoty stanowiące wpływy określone w art. 3 pkt 2 podmioty gospodarcze prowadzące działalność w handlu zagranicznym przekazują na rachunek Funduszu po potrąceniu kosztów importu.
2. Część wpływów określonych w ust. 1 pobierana od towarów rynkowych w wysokości ustalonej przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrem Rynku Wewnętrznego przekazuje się na rachunek Funduszu Rozwoju Rynku prowadzony na podstawie odrębnych przepisów.
3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może ograniczyć pobierania różnic cen, o których mowa w art. 3 pkt 2, do określonych towarów.

Art. 6.

Wpływy uzyskane ze sprzedaży środków centralnych w drodze przetargów walutowych jednostki organizujące te przetargi przekazują na rachunek Funduszu w wysokości ustalonej przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 7.

Dywidendy należne Skarbowi Państwa od udziałów w spółkach prowadzących działalność w handlu zagranicznym, o których mowa w art. 3 pkt 4, spółki przekazują na rachunek Funduszu.

Art. 8.

Należności za nabyte udziały Skarbu Państwa w spółkach prowadzących działalność w handlu zagranicznym, o których mowa w art. 3 pkt 5, nabywca przekazuje na rachunek Funduszu.

Art. 9.

Jednostki organizujące na podstawie przepisów szczególnych przetargi towarów importowanych w ramach zobowiązań międzynarodowych przekazują wpływy określone w art. 3 pkt 6 na rachunek Funduszu.

Rozdział 3**Gospodarowanie środkami Funduszu****Art. 10.**

1. Środkami Funduszu dysponuje Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.
2. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w określonym zakresie przekazać Bankowi Rozwoju Eksportu Spółka Akcyjna, zwanemu dalej „Bankiem”, prawo dysponowania środkami Funduszu.
3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może powierzyć Bankowi administrowanie środkami Funduszu.
4. Bank przedstawia Ministrowi Współpracy Gospodarczej z Zagranicą informacje o działalności Funduszu.

Art. 11.

Środki Funduszu przeznacza się na rozwój zdolności eksportowych gospodarki, a w szczególności na:

- 1) udzielenie kredytów na przedsięwzięcia, których efektem będzie wzrost lub poprawa efektywności produkcji eksportowej,
- 2) wnoszenie udziałów do spółek prawa handlowego,
- 3) nabywanie obligacji podmiotów gospodarczych, podejmujących przedsięwzięcia służące proeksportowej restrukturyzacji produkcji,
- 4) promocję eksportu towarów i usług,
- 5) cele określone w art. 13 i 14.

Art. 12.

1. Kredytów, o których mowa w art. 11 pkt 1, Bank udziela we własnym imieniu na rachunek Funduszu.
2. Bankowi przypadają należne prowizje od udzielonych kredytów.

Art. 13.

1. Podmiotowi gospodarczemu mogą być przyznane środki finansowe przeznaczone na poprawę efektywności świadczenia usług i produkcji eksportowej w okresie przebudowy jego struktury produkcji.
2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane po przedstawieniu przez podmiot gospodarczy programu przedsięwzięć restrukturyzacyjnych.
3. Wielkość przyznanych środków określa Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w formie stawki procentowej do obowiązującego kursu.
4. Stawki, o których mowa w ust. 3, będą ustalane degresywnie na określony czas.
5. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą określa dane, jakie powinien zawierać program, o którym mowa w ust. 2.

Art. 14.

1. Do produkcji towarów, których eksport charakteryzuje się strukturalnie niską efektywnością - a zwłaszcza towarów rolno-spożywczych - mogą być ustalone jednolite stawki procentowe do obowiązującego kursu, o ile wpływy za ten eksport następują w rublach transferowych lub walutach wymiennalnych.
2. Do produkcji towarów przeznaczonych na eksport w ramach zobowiązań międzynarodowych mogą być ustalone indywidualne stawki procentowe do obowiązującego kursu.
3. Wysokość stawek, o których mowa w ust. 1, okres ich obowiązywania oraz wykaz towarów, których te stawki dotyczą, ustala Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 15.

Stawki, o których mowa w art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do eksportu realizowanego w ramach obrotu uszlachetniającego i transakcji wiążących eksport z importem.

Art. 16.

Pobranie i rozliczenie środków Funduszu na cele określone w art. 13 i 14 następuje po zrealizowaniu sprzedaży eksportowej.

Art. 17.

W przypadku niezrównoważenia obrotów Funduszu może on być zasilony dotacją z budżetu.

Art. 18.

Rada Ministrów przedstawia Sejmowi corocznie informację o gospodarce środkami Funduszu jako załącznik do sprawozdań z wykonani budżetu państwa i bilansu płatniczego.

Rozdział 4

Rada Funduszu

Art. 19.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą powołuje Radę Funduszu jako organ opiniodawczy, zwaną dalej „Radą”.

Art. 20.

Do zadań Rady należy przedstawianie Ministrowi Współpracy Gospodarczej z Zagranicą opinii i propozycji dotyczących gospodarowania środkami Funduszu, a w szczególności opiniowanie:

- 1) projekt preliminarza dochodów i wydatków Funduszu, przedstawianego przez Bank,
- 2) sprawozdań rocznych,
- 3) propozycji nabycia udziałów w spółkach prawa handlowego oraz tworzenia takich spółek,
- 4) propozycji wydatkowania środków na promocję eksportu i inne działania marketingowe służące rozwojowi eksportu,
- 5) propozycji stawek, o których mowa w art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 1 i 2.

Rozdział 5

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 21.

W sprawach nie uregulowanych ustawą stosuje się odpowiednie przepisy prawa budżetowego o gospodarce funduszami celowymi.

Art. 22.

W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. - Prawo budżetowe (Dz.U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 oraz z 1988 r. Nr 19, poz. 133 i Nr 41, poz. 325) w art. 18 w ust. 1 w pkt 3 dodaje się po przecinku wyrazy „z wyjątkiem wpływów z cła przywozowego w handlowym obrocie towarowym z zagranicą”.

Art. 23.

Zachowują moc wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzje administracyjne podjęte na podstawie przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 16 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz.U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 oraz z 1988 r. Nr 24, poz. 167 i Nr 34, poz. 254) oraz przyznane na podstawie tych przepisów stawki procentowe do obowiązku kursu.

Art. 24.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 1989 r.